

ביגלל תמונה זו,

המראה את עכוזו

בעודו מתעלם

עם גאולה נוני,

זעם השחקן זאב

רווח על הצלם

אבי דיין, ולפי

דבריו היכה אותו

לא כל הדרכים כשרות לפירסום — גורם השחקן-במאי זאב רווח, שסיים את עבודתו על סרטו החדש לא לעלות יותר, המוקרן עתה בבתי הקולנוע בארץ. "נכון שצריך לפרסם את הסרט, אך יש גבול של טעם טוב ואבי דיין, איש יחסי" הציבור של הסרט, עבר את הגבול הזה," טוען רווח.

מה שאני אומר לו. לכן, כאשר פגשתי אותו במשרד, פשוט סילקתי אותו כשם. לא הרמתי עליו יד ולא היו שום מכות. את הכסף המגיע לו הוא יקבל. הייתי מציע לו, שאם הוא רוצה לעשות יחסי ציבור או להיות צלם, שיעבור, קודם כל, קורס מיוחד בזה. הבחור נמצא בהזיות כל הזמן ומנסה לתפוס טרמפ על סרט שלי כדי להתפרסם."

הסיכסוך שבין השניים יגיע כפי הנראה לביתיאמישפט. בינתיים רוצה אבי לקבל את הכסף ולחזור לפאריס.

עם ראש

שקט — בחו"ל

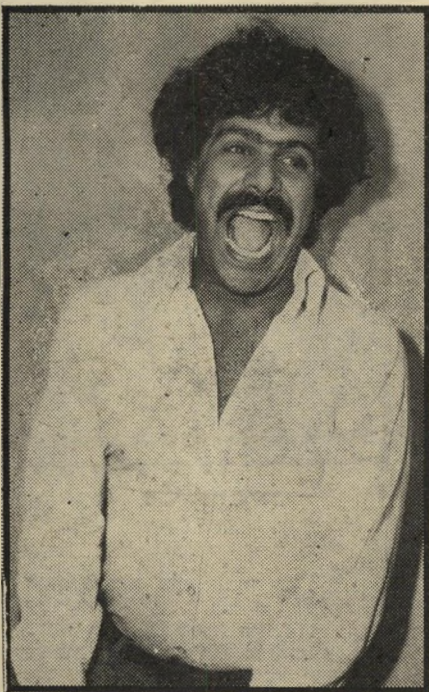

דיין, בן ה-29, נולד בארץ להורים ממוצא מצרי. בעת עבודתו כצלם פגש יום אחד, בכפר הנופש באילת, בחור רה צרפתי בשם גילן לוי. בין השניים התפתח רומן אהבה, שבעיקבותיו נסע אבי לצרפת.

אחרי שלוש שנים של חיים משותפים החליטה גילן להפוך חוזרת-בתשובה. היא הגיעה לישראל ופנתה מייד לאחת הישיבות, כדי לחפש הדרכה בעיקרי היהדות. אבי נשאר עוד שנה בפאריס ועבד כצלם. כאשר הגיע ארצה, לקראת העבודה על סרטו של רווח, שכר לעצמו דירה. כעבור זמן קצר הסתכסך עם בעלה-הבית, כי לא שטף את חדר המדרגות. הוא היה הדייר היחיד שהיה מסוכסך עם בעלה-הבית.

יום אחד הוצתה דירתו. אבי פנה למיש"טרה ובעלה-הבית נעצר לארבעה ימים. השבוע עבר בדיקה בגלאי-אמת, כדי להוריד את צידקת טענותיו נגד בעלה-הבית.

רווח על עכוז אחרי

צלם דיין

"עובתי כמו סטרטוט"

עתה מנסה אבי להיפטר, כדבריו, מכל כאב-הראש שיש לו בארץ. מהסרט חייבים לו 35 אלף לירות. את בעלה-הבית של דירתו, שבה הוא מתגורר עדיין, הוא רוצה לראות משלם עבור הנוק שניגדם לו. ואז, עם ראש נקי, הוא רוצה לחזור שוב לפאריס ולעבוד בה. את קורותיו בארץ הוא מנסה לשכוח. במלחמת הירוקים הוא נפצע ושתי אצבעות ידו השמאלית ניקטעו. מישרד-הביטחון ממך בשעתו את לימודי הצילום שלו. במיסגרת שיקום נכי צה"ל.

האם החליט "לרדת" מן הארץ?

לא. אלא שבעתיד הנראה לעין הוא רוצה לעבוד דווקא בחוץ-לארץ. בראש שקט.

והתחיל לעבוד, לא רק כצלם סטילס אלא גם כאיש יחסי-ציבור.

"בשהותי בפאריס עבדתי כצלם בסרט צרפתי שבו השתתפו נטאלי דילון ואיב מונטאן" מספר אבי. "ראיתי אז איך עובדים על פירסום סרט. אני זוכר שאלן דילון עשה סרט, ותמונה שלו, ללא מכניסיים, שנילקחה מתוך הסרט, הועברה לכל כלי-התיקשורת. בגלל התמונה הזו הם מכרו את הסרט טוב יותר."

"רציתי לעשות את אותו הדבר עם זאביק. לא תיארתי לעצמי שהיא יעמיד בדרכי, כאשר אמר לי לא להעביר את התמונה לעיתונים זה היה כבר מאוחר מדי. העברתי אותה. כל זמן העבודה על הסרט הזה העברתי תמונות וסיפורים לעיתונים, על גאולה נוני, על הזמוטטות העצבים שלה ועל כל מה שקרה במשך העבודה. אך כאשר סיפור נגע בו אישית, התחיל זאביק לעשות עניינים," מספר אבי.

זאב רווח, ששיחק במשך שנים על בימות ישראל ויצר לעצמו שם של שחקן רציני, אדם חביב ונוח לבריות, החל לביים סרטים לפני זמן קצר. הוא נהנה מאד מעבודה זו. על הסיכסוך שלו עם אבי דיין הוא מספר: "קודם כל, לו הייתי מכה אותו לא היה לו כוח לרוץ לעיתונים ולספר על כך. אני מתאגרף לשעבר, ומכות שלי זה לא מישחקי-לדים. אבי פשוט רוצה לפרסם את עצמו וחבל שהוא עושה זאת על חשבונאי."

פגשתי אותו בפאריס, בחור נהמד שגר בחדר עלוב ודל מראה, וראיתי שאינו עושה כלום. אמרתי לו שיבוא ארצה ויהיה צלם סטילס בסרט החדש שלי. הוא באמת בא ונתתי לו לצלם וגם לעשות קצת יחסי-ציבור. אני די חלש בזה ועובד בשקט. ככה אני אוהב לעבוד."

"האיכות המיקצועית של צימומו היא מתחת לכל ביקורת. כאשר ראיתי את ה"תמונה הבלתי אסתטית שצילם, אמרתי לו שישמדי מייד את הנגיבה. התמונה גם לא צולמה בוויית הנכונה. היא היתה צריכה להיות בוויית של 45 מעלות, שזו היתה הדרך, לפי התסריט, כדי שגאולה תוכל להיכנס להריון. הוא, לא רק שלא השמיד את התמונה, אלא גם מסר אותה לעיתונים. כאן כבר התחממתי. אם אדם עובד אצלי הוא חייב לעשות

שחקן-במאי רווח עם גאולה נוני בסרט

"לא בוויית הנכונה"

או הוא גם עיכב את התשלום שמגיע לי. אבי לא מתכוון לוותר בעניין זה. ה"שבוע פנה לעורכת-הדין עירית מלקוביץ, בתביעה לעקל את הכספים הורמים עתה לכיס הבמאי זאב רווח והמפיק ברוך אלה. זה לא רק עניין של כסף, לדבריו. כבודו ניפגע, היכו אותו והוא לא החזיר מכות." עובתי או את המישרד כמו סמרי טוט, וזה מרגיז אותי," אומר דיין.

ללא מכניסיים —

בעיתונים

דשניים הכירו זה את זה לפני כמה שנים, כשאבי דיין עבד בארץ כצלם אופנה וכצלם-עיתונות. זאביק ביקר בי פאריס לפני כמה חודשים. בניסיון למכור את סרטו הקודם, שרגא קטן לצרפתים. אבי, שהתגורר שם, אירח אותו בדירתו כשלושה חודשים. הידידות בין השניים התהדקה וזאביק הציע לאבי לבוא ארצה ולעבוד בסרטו החדש. אבי בא לישראל

בין עשרות הצילומים שצולמו בהסרטה, ונישלוח עליידי דיין לעיתונאים, היה דווקא צילום אחד שלא התניף לרווח. "זה לא אסתטי," הוא אומר, "לכן לא רציתי ש"ישלח תמונה זו לעיתונים." אך דיין, ש"ראה עצמו כאחראי לפירסום הסרט, חשב שדווקא צילום פרובוקטיבי — המראה את זאב רווח ואת גאולה נוני בפוזה אינטימי מית במיטה — יעורר עניין בציבור ויחדוף את הקהל לבתי-הקולנוע. לראות את ה"סרט הנועז, אחרי שהתפרסמה התמונה באחד השבועונים, רתח רווח, וכאשר ראה את אבי דיין במישרדו אמר לו: "אותך אני לא רוצה לראות עוד! הסתלק מ"המישרד!"

לאבי יש סיפור שונה במיקצת. "נכון שנתתי את התמונה לעיתונים," אומר הוא, "נכון שזאביק ביקש ממני לא לתת אותה. אך זה היה כבר אחרי שהתמונה פותחה ונשלחה לכמה עיתונים. אחר כך, כאשר הגעתי למישרד כדי לדבר על הכסף המגיע לי, דחה אותי זאביק לכיוון המעלית והיכה אותי. ואם זה לא מספיק,